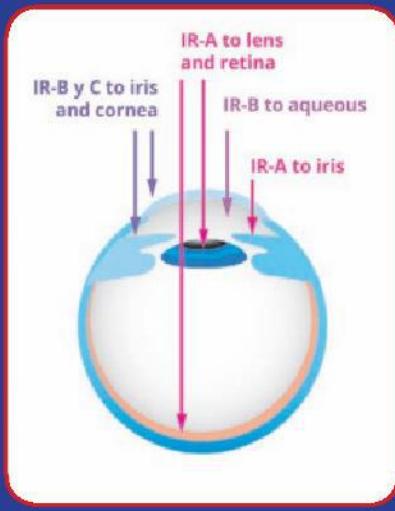
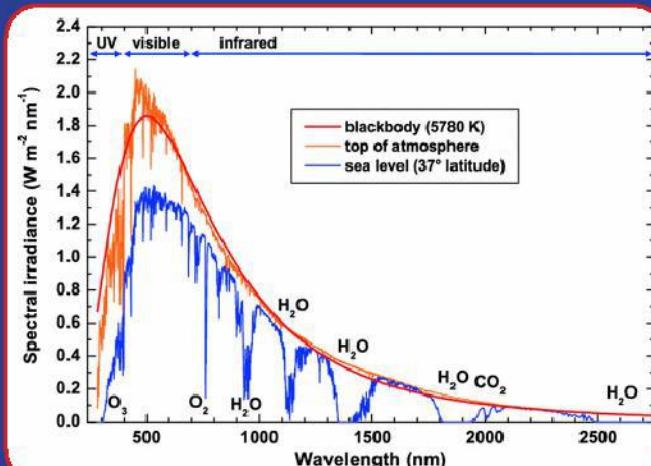

دشمن دیرینه و ناشناخته‌ی چشم انسان

تهیه و تنظیم: رضا ناصح
مدیرعامل شرکت عادل لنز

در نیمه‌ی دوم قرن بیستم همچنین تهدید پرتوی فروسرخ برای چشم انسان شکل تازه‌ای به خود گرفت. با در دسترس قرار گرفتن لیزر در صنایع، خطر آسیب‌های پوستی افزایش یافت. از آنجایی که لیزرهای فروسرخ طیف نور مرئی از خود ساطع نمی‌کنند موجب واکنش پلک‌ها نمی‌شوند. برای نخستین بار در سال ۱۹۱۲ بود که مقاله‌ای برای توضیح نقش پرتوی فروسرخ در بروز آب مروارید به چاپ رسید. در این مقاله دلیل ایجاد آب مروارید جذب پرتوی فروسرخ به وسیله‌ی عدسی چشم طی یک فرآیند فتوشیمیابی معرفی می‌شود.

نور فروسرخ (IR) که یک پرتوی الکترومغناطیسی است دارای طول موجی در حدود ۷۸۰ نانومتر تا ۱ میلی‌متر است. این پرتو که قسمت اعظم نور تایید شده از خورشید به زمین را تشکیل می‌دهد (۰.۵٪) انرژی کمتری نسبت به بقیه‌ی پرتوهای طیف نور خورشید دارد(شکل ۱). فروسرخ یک پرتوی نامنی است و تأثیر مهم آن بر بدن انسان ایجاد حس گرما است که اغلب ما آن را دوست داریم. اما پژوهشگران از زمان شروع انقلاب صنعتی، در قرن هجدهم میلادی، به تأثیرات خطناک و مخرب پرتوی IR بر چشم انسان پی برده‌اند. با پیشرفت تکنولوژی در صنایع و نوآوری‌ها، به طور مستمر بر تعداد چشم‌های مصنوعی جدیدتر و قوی‌تر تولید کننده‌ی پرتوی IR اضافه شد. مطالعات انجام شده، قرار گرفتن در آماج پرتوی فروسرخ در محیط کار را با چند نوع از آسیب‌های چشمی مرتبط ساخت. شبکیه برای جوشکارها و آب مروارید برای شیشه‌گران و آهنگران از جمله نتایج این پژوهش‌ها در سال ۱۷۳۹ بود.

قرار گرفتن در آماج نور فروسرخ با چندین آسیب شناخته شده چشمی مرتبط است. عمدۀ این آسیب‌ها ناشی از تأثیرات گرما بر چشم است که تقریباً بر تمام ساختار چشم وارد می‌شود(شکل ۲). با این حال باید در بررسی تأثیرات پرتوی فروسرخ بر چشم و دلایل بیماری‌های خاص از قبیل آب مروارید و که اغلب موارد ARMD است که اگرچه اثرات مخرب پرتوی IR بر عدسی چشم و متعاقباً بر عدسی و کهولیت سن علت بروز آن‌ها شناخته می‌شود، به این موضوع توجه کرد که این دو بیماری از میان قسمت‌های مختلف چشم، بر عدسی چشم و شبکیه حادث می‌شوند. در هر دو مورد آشکارترین دلیل پیدایش این بیماری‌ها پرتوی فروسرخ A (قسمت پر انرژی پرتو فروسرخ) با طول موجی برابر با ۷۸۰ تا ۱۴۰۰ نانومتر است.

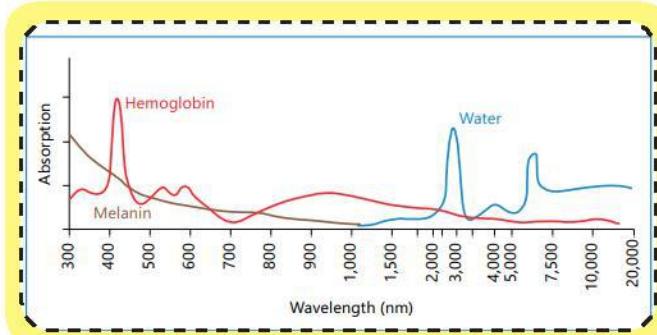
● آب مروارید

اگرچه اثرات مخرب پرتوی IR بر عدسی چشم و متعاقباً بر عدسی و فهم عملکرد IR در این رابطه مورد بحث است. نخستین مطالعه‌ی سیستماتیک درباره‌ی این موضوع روی کارگران شیشه‌گر در سال ۱۸۸۶ انجام شد. در این پژوهش وجود ماتی در سطح خلفی عدسی چشم که شروع بروز آب مروارید است، تأیید شد.

● انحطاط ماقولا به دلیل سالخوردگی

تأثیر IR بر شبکیه و (choroid) و افزایش دما به دلیل جذب انرژی IR به وسیلهٔ ملانین (و به مقدار کمتر هموگلوبین شکل ذیل) است. افزایش دما آنزیم‌ها را از حالت طبیعی خارج می‌کند. به طور کلی درجه حرارتی که تنها ۱۰ درجه از دمای طبیعی بدن بالاتر باشد می‌تواند آسیب‌های دائمی به بدن وارد کند.

در این زمینه، آنزیم‌های MMP (matrix metalloproteinase) به طور گسترده تحت مطالعه قرار گرفته‌اند. این گروه خاص از خانواده‌ی آنزیم‌ها نقش مهمی در تغهداری و بازسازی ساختار بافت‌ها دارند. آن‌ها می‌توانند هر پروتئین را با هر نوع ماتریکس (به عنوان مثال کلاژن‌ها) تحت تأثیر تغییرات خود قرار دهند. در سال ۲۰۰۳ مطالعه‌ی ارائه شده توسط Lambert و همکارانش نشان می‌دهد که بعضی MMP‌ها مانند MMP-2 و -9 در راستای ایجاد آب مروارید با یکدیگر همکاری می‌کنند. به تازگی Dadouikis و همکارانش توانسته‌اند رابطه‌ی افزایش فعالیت MMP-2 و پیامد آن یعنی ARMD را با تابش پرتوی فروسرخ شدید و طولانی مدت پیدا کنند. لازم به ذکر است که در حال حاضر یافته‌ها نشان می‌دهند که MMP‌ها در تمامی بافت‌های مختلف چشم نقش مهمی را چه در سلامتی و چه در بیماری ایفا می‌کنند.

(ماتریکس متالوپروتئینازها) (MMPS) خانواده‌ای از آنزیم‌های پروتئولیتیک هستند که در هضم پروتئین‌های ماتریکس خارج سلولی نگهدارنده سلول‌ها و افزایش رفتار متابولیزی تومورهای بدخیم انسانی نقش مهمی دارند. MMP-2 و -9 دو نمونه از ماتریکس‌ها لوبوتئینازهایی هستند که تهاجم سلول‌های توموال به بافت همبند را تسهیل می‌کنند و در ضایعات پیش بدخیم و بر بدخیم بیش از حد معمول ظاهر می‌شوند).

برای مثال چندین گروه پژوهشی عملکرد MMAPII‌ها را در بازسازی سطح قرنیه پس از آسیب و در شروع سرطان قرنیه و بیماری خشکی چشم نشان می‌دهند. همچنین ارتباط فعالیت شدید MMAPII در شروع آب مروارید در عدسی چشم نیز جزو این یافته‌ها است. بنابراین کاملاً منطقی است که تصویر کنیم IR با توجه به رابطه‌ی مستقیم خود با MMAPII‌ها در تمامی قسمت‌های چشم تأثیرگذار است.

● تأیید عمومی مکانیزم انحطاط چشم

جامعه‌ی علمی تنها در چند سال اخیر توجه فراینده‌ی خود را به رابطه‌ی میان فعالیت MMP در بافت‌های چشم و پرتوی فروسرخ معطوف داشته است. بنابراین جنبه‌های زیادی از این موضوع تیاز به رمزگشایی دارد. برخلاف این پژوهش‌های نوپا، پژوهش‌های گستردۀ و بسیطی درمورد واکنش پوست انسان در برایر پرتوی فروسرخ انجام گرفته است که می‌توان از نتایج به دست آمده به مستندات قطعی در رابطه با بافت‌های درونی چشم رسید.

بعد این نظریه پذیرش بیشتری پیدا کرد و در سال ۱۹۳۰ Goldman دلیل بروز آب مروارید را گرمای غیر مستقیم ناشی از جذب پرتوی فروسرخ در عنبیه معرفی کرد. این نظریه با نتایج پژوهش‌های انجام گرفته توسط Sodeberg و تیم پژوهشی او روی موش‌ها همسوی بیشتری دارد. پژوهش‌های اخیر نشان می‌دهند تماس مستقیم با نور لیزر با طول موج ۱۰۹۰ نانومتر تا زمانی که آستانه‌ی حرارت به ۸ درجه سانتی‌گراد برسد، نمی‌تواند ایجاد آب مروارید کند. این یافته به این معناست که آب مروارید ناشی از پرتوی فروسرخ بر اساس مکانیزم گرمایی شکل می‌گیرد.

در لیزرهای پرتوهای گسیل شده که در قسمت نور فروسرخ طیف الکترومغناطیس قرار می‌گیرند، مانند لیزر CO₂، توسط بخش بیرونی چشم یعنی قرنیه و عدسی چشم جذب می‌شوند. بخش اعظم ساختار قرنیه و عدسی چشم را آب تشکیل می‌دهد. آب تشکیل دهنده‌ی این دو بخش، نور لیزر را جذب می‌کند و در بافت ایجاد سوختگی می‌کند.

باید توجه داشت که تنها در تماس مستقیم با نور لیزر، آسیب چشمی اتفاق نمی‌افتد بلکه در برخورد نورهای غیر مستقیم مانند بازتابش‌های سطوح شیشه‌ای، فلزات صیقلی و یا حتی پلاستیک این آسیب رخ می‌دهد.

● موافق ناشی از قرار گرفتن در آماج برخونهای کم‌توان در دراز مدت

تمامی پژوهش‌های انجام شده برای تعیین بیشینه‌ی مقدار پرتوی فروسرخ که چشم قابلیت تحمل آن را دارد از شدت تور بالا استفاده می‌کنند. این حال نباید از آسیب ناشی از قرار گرفتن در آماج نور فروسرخ باشد کم غافل شد. زیرا شدت کم نور فروسرخ در دراز مدت تأثیرات مشابه تور فروسرخ باشد بالا را دارد. پژوهش‌های انجام شده در سال ۱۹۴۰ نشان می‌دهد که در طول دهه‌های آغازین قرن بیست تعداد موارد ابتلاء به آب مروارید در سال‌های پس از خشکسالی در ایووا افزایش داشته است.

با این حال، نمودارهای آماری نشان می‌دهند با وجود بروز آب مروارید ناشی از مشاغل خاص به دلیل پرتو با شدت توان بالای فروسرخ IR-B و IR-C (به ترتیب با طول موج‌های ۳۰۰۰ تا ۱۴۰۰ نانومتر و ۲۰۰۰ نانومتر تا ۱ میلی‌متر) و انتقال گرما از قرنیه به عدسی چشم، طول موج‌های IR-A هم به طور مشابه درست مانند مکانیزم توصیف شده توسط Goldman قادر به ایجاد آب مروارید هستند.

به علاوه بر اساس اطلاعات مرکز مطالعات بیماری‌های همه‌گیر، بیشترین تعداد موارد بروز آب مروارید در کشورهای شمال آفریقا و جنوب آسیا است. اگرچه دلیل اصلی برخوز این عارضه را می‌توان نبود امکانات پهداشتی و منابع مالی لازم برای تأمین هزینه‌های بیماران دانست اما نکته‌ی جالب توجه، موقعیت جغرافیایی این دو ناحیه است که روی مدار استوایی دقیقاً قسمتی که نور خورشید قوی‌تر است واقع شده‌اند.

امروزه تأثیر اصلی IR روی عدسی چشم تسریع در روند پیری و در نتیجه بروز آب مروارید به شمار می‌آید. همچنین می‌دانیم که پیری عدسی به خصوص در مواردی که شامل اکسید شدن است، به طور مستقیم با گرما و انتقال آن در ارتباط است. در حقیقت، افرادی که در دراز مدت در آماج پرتوی پرتوان IR قرار می‌گیرند دچار تاری عدسی در جوانی می‌شوند. در حالی که اگر در آماج تابش قرار نمی‌گرفتند ممکن بود در سنین کهنسالی به این عارضه دچار شوند.

رنگ‌های جذب کننده از میان برداشته باشند. بهترین روش برای ایجاد شفافیت لازم برای عبور نور و حذف پرتوی فروسرخ بازتاب طول موج‌های نامطلوب استفاده از یک پوشش چند لایه است. در این پوشش باید محاسبه‌ی ضخامت و تعداد لایه‌ها را به نحوی در نظر گرفت که نتیجه حاصل یک سپر محافظ در برابر ورود پرتوهای نامطلوب و قابلیت عبور دهی پرتوهای مطلوب باشد.

● فیلتر در لنزهای طبی

در عدسی‌های طبی از هر دو روش ذکر شده در بالا استفاده می‌شود. به کارگیری فیلترهای IR در عدسی‌های طبی نسبتاً نوباست اما پیشینه‌ی استفاده از رنگ‌های جذب کننده IR در عینک‌های این به ۱۰ سال می‌رسد. با این حال تنها با به کارگیری رنگ‌ها در مرحله‌ی ساخت عدسی‌های خام می‌توان به یک تراکم رنگ مطلوب رسید. به کارگیری رنگ‌ها در فرآیند کوتینگ تقریباً امکان ساخت عدسی‌های طبی را از بین می‌برد.

ایده‌ی جایگزین الهام گرفته از آینه‌های حرارتی است که در ساخت سازه‌های تولید انرژی خورشیدی به کار گرفته می‌شود. در این آینه‌ها یک لایه نازک فلزی (ممولاً نقره) به خاطر داشتن خاصیت جذب کم و بازتاب بالای قسمت مرئی طیف نور رنگی و در نتیجه پرتوی فروسرخ استفاده می‌شود. با این حال ضخامت مورد نیاز لایه‌ی نقره و لزوم محافظت از آن در برابر اکسید شدن (که معمولاً به وسیله‌ی قراردادن دو لایه نانو در دو طرف آن انجام می‌شود) مانع بازتاب کامل پرتوهای نور می‌شود.

شفافیت کاهش یافته در لنزهای طبی قابل قبول نیست، بنابراین روش‌های دیگری نیز مورد آزمایش قرار گرفته‌اند. بررسی چندین روش ثبت شده در طول چند سال اخیر نشان می‌دهد جذب پرتوی فروسرخ A تا مقدار ۴۰ تا ۶۰ درصد با ایجاد کوتینگ چند لایه‌ی سرامیکی در میان ضربی شکست ۱/۶ تا ۱/۹ در مواد شفاف به آسانی قابل دستیابی است.

بازدهی این فیلتر با افزایش تعداد لایه‌ها و در نتیجه افزایش ضخامت کوتینگ بیشتر می‌شود. با این وجود، یک کوتینگ ضخیم و چند لایه دستخوش تبعات مکانیکی و زیبایی است. تبعاتی از قبیل مقاومت کوتینگ در برابر خراش و گرما و بازدهی فیلتر در زوایای مختلف که باید از بروز آن‌ها اجتناب کرد. ضخامت کلی را می‌توان با روش دیپ کوتینگ و تکنولوژی نازک سازی مدرن که با روش‌های قدیمی که در ساخت لنزهای دقیق با لایه نشانی‌های متعدد انجام می‌شود، کاملاً متفاوت است.

امروزه برای محافظت در برابر IR چندین کوتینگ از طرف تولیدکنندگان مختلف و برای تمامی دامنه‌های لنزهای طبی در دسترس است. به راستی که مقدار و شدت پرتوی فروسرخ به مرور زمان انفاق می‌افتد و بالقوه خطوناک است. بنابراین ما توصیه نمی‌کنیم که همین حالا برای تهیه‌ی فیلتر IR اقدام کنیم اما برای به دست آوردن این فیلتر کمی سریع‌تر گام بردارید.

عنوان مقاله: دشمن دیرینه و ناشناخته‌ی
 چشم انسان
موضوع: مقاله‌ی تخصصی
نویسنده یا مترجم: رضا ناصح
مدت زمان مطالعه: ۱۵ دقیقه

افزایش ۱-MMP در اثر پرتوی فروسرخ A کاملاً اثبات شده و پیامد آن از بین رفتن کلائین‌ها و دیگر بافت‌های کشسان است. به علاوه، پرتوی فروسرخ A باعث رهاسازی رادیکال‌های آزاد می‌شود که خود نقش مهمی در فرآیند پیری پوست در اثر تابش‌ها بازی می‌کند. پرتوی فروسرخ در دراز مدت باعث تغییر در ساختار پوست می‌شود. تغییراتی مشابه آنچه که در اثر تابش پرتوی فرابینفس در پوست رخ می‌دهد. با این حال هنوز فرضیه‌ها در مورد تأثیرات پرتوی فروسرخ که از خورشید گسیل می‌شود، روی پوست همسو نیستند. در حالی که مکانیزم‌های انحطاط چشم به طور کلی در جامعه‌ی علمی پذیرفته شده است مقدار شدت پرتو برای ایجاد آسیب هنوز موضوع بحث است. پژوهش‌های جدید حاکی از آن است که مدارک مستندی مبنی بر وجود رابطه میان آسیب‌های قابل مشاهده سطحی و مقدار پرتوی فروسرخ ساطع شده از خورشید در موقعیت‌های مختلف جغرافیایی در دسترس نیست. (۲۲)

در حقیقت پرتوی فروسرخ A با شدت پایین و در کوتاه مدت مفید است. زیرا پرتوی فروسرخ در اوایل صبح با طول موج خود پوست را برای مقابله با پرتو نابودگر UV که در ساعات میانی روز بر آن می‌تابند، آماده می‌سازد.

● محافظت

در مورد چشم باورها بر مضر بودن پرتوی فروسرخ محکم تر است و هوشیاری عام در مورد لزوم محافظت از چشم‌ها در برابر پرتوی فرابینفس و یا پرتوی فروسرخ با شدت بالا در محیط کار وجود دارد. در مورد این فرضیه که تأثیرات پرتوی فروسرخ در طی گذشت زمان ایجاد و انباسته می‌شود نیز اتفاق نظر در جامعه وجود دارد. بنابراین محافظت دائمی در طول روز برای همگان عقلانی و مطلوب شده است.

در مورد عینک‌های آقطابی و اینمی، به اندازه‌ی کافی قانون و دستورالعمل وجود دارد اما با توجه به افزایش طول عمر و تفریحات در محیط‌هایی که پرتوی فروسرخ در آن به شدت وجود دارد (دریا، ساحل و کوهستان) و همچنین افزایش تعداد چشم‌های گسیل کننده‌ی پرتوی فروسرخ مانند دستگاه‌های تشخیص هویت و وسایل گرامایشی، استفاده از فیلترهای مناسب قویاً توصیه می‌شود.

● فیلترهای IR در صنایع مختلف

مهندسی فیلتر IR برای عدسی‌های طبی ایده‌ای نسبتاً جدید است که می‌توان آن را دنباله‌ی دیگر صنایع مرتبه با عدسی مانند صنعت تولید عینک‌های محافظت‌کننده چشم در محیط‌های کار دانست. در این صنعت استراتژی محافظت در برابر IR معمولاً استفاده از رنگ‌های جذب کننده IR بر عدسی‌های عینک‌های محافظت است.

این رنگ‌ها می‌توانند بر پایه‌ی مواد فلزی و یا طبیعی ساخته شوند. تراکم این رنگ‌ها بر اساس نوع استفاده‌ای که برای عینک‌ها تصور می‌شود، تعیین شده و اغلب با رنگ‌های جذب کننده‌ی پرتوی فرابینفس ترکیب می‌شوند. از آنجایی که تمامی رنگ‌های جذب کننده IR-A موجود شفاف نیستند و نور مرئی را از خود عبور نمی‌دهند، تمامی این فیلترها تا حدودی تاره‌ستند و این پیامد غیر قابل اجتناب این فرآیند است.

مثال دیگر در این مورد صنعت تولید عدسی‌های دقیق است. در این حوزه پرتوهای نور در بخش مرئی طیف نور مورد نیاز هستند. به این ترتیب از روش‌های دیگری برای ایجاد فیلتر استفاده می‌شود. در حالی که می‌توان قسمت دارای طول موج کوتاه طیف نور را با